

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/106/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123010168
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6123010168.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a Mgr. Ivany Datlovej, na neverejnom zasadnutí dňa 26. októbra 2023 v trestnej veci odsúdeného S. D. za trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a iné, o jeho sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Nt/12/2023 zo dňa 05.09.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. sťažnosť odsúdeného S. D. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Nt/12/2023 zo dňa 05.09.2023 bola podľa § 469 Tr. por. v spojení s § 92 ods. 1 písm. a), ods. 3 Tr. zák. zamietnutá žiadosť odsúdeného S. D., rod. T., nar. XX.XX.XXXX v D. D., trvale bydliskom K. cesta XX, D. D., o zahladenie odsúdenia rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2T/33/2002 zo dňa 25.05.2010 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2To/13/2010 zo dňa 15.03.2011.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, v ktorej argumentoval tým, že uznesenie okresného súdu je nesprávne, nespravodlivé a teda aj nezákonné a že v konaní došlo aj k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, tak ako je garantované v M. I. republiky a Dohovore o ľudských právach a základných slobodách. Mal za to, že zo strany prvostupňového súdu opätovne došlo k formalistickému prístupu pri zistení, posúdení a vyhodnotení skutkového stavu a následne pri rozhodovaní o jeho žiadosti. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia, konajúci súd sa pri zisťovaní skutkového stavu potrebného pre spravodlivé a zákonné rozhodnutie vo veci zahladenia odsúdenia obmedzil len na stručné zosumarizovanie získaných podkladov a nekomplexné a neúplné posúdenie skutkového stavu. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že existenciu viacerých priestupkov prvostupňový súd považoval za prekážku vnímania vedenia riadneho života odsúdeným, žiadnym spôsobom sa však nezaoberal skutočnosťou, či v súčasnosti možno na tieto postihy vôbec prihliadať (ako to napríklad konštatoval Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení zo dňa 08.01.2019, sp. zn. 5Tos/140/2018: „Nevedno totiž akých priestupkov sa odsúdený dopustil, ako bol za ne postihnutý a či vôbec v súčasnosti možno na tieto postihy prihliadať (pokiaľ napr. odsúdený zaplatil uložené pokuty - tak ako je to aj pri zaplatení napr. peňažného trestu)“).

Z priestupkov citovaných v odôvodnení uznesenia vyplýva, že za každý z nich mu bola uložená peňažná pokuta v blokovom konaní alebo v správnom konaní, ktorú následne riadne zaplatil. Bol toho názoru, že úhradou týchto pokút dochádza automaticky k ich zahladeniu, tak ako je tomu pri peňažnom treste podľa Trestného zákona. V tomto smere poukázal na uznesenie Generálneho prokurátora Slovenskej republiky sp. zn. IV Pz 234/14/1000-9 zo dňa 02.12.2014. Samotný výpočet priestupkov v napadnutom uznesení s bližším popisom vybraných priestupkov preto vzhľadom na uvedené, samo o sebe nepostačuje na konštatovanie o nevedení riadneho života.

Prvostupňový súd jeho aktivity vyslovene bagatelizuje a posúva do roviny absolútne štandardného a bežného správania sa a jednaní, čo aj vzhľadom na odôvodnenie uznesenia k jednotlivým týmto jeho aktivitám považoval za arbitrárne. Pokiaľ okresný súd považoval nejakú skutočnosť za nie zrejmu (odmenu), tak mal rešpektujúc zásadu náležitého zistenia skutkového stavu pristúpiť k doplneniu dokazovania a vyžiadať si dokumenty potrebné pre vydanie správneho a spravodlivého rozhodnutia. Prvostupňový súd však absolútne odignoroval, že vo funkcii predsedu výboru zástupcov vlastníkov bytov a nebytových priestorov je dobrovoľne aktívny a že vykonal množstvo individuálnych aktivít na zlepšenie prostredia bývania celej komunity, pričom uviedol konkrétne príklady. Rovnako prvostupňový súd dostatočne neprihliadol a v podstate bagatelizoval jeho aktivity počas zahraničných pracovných ciest, kedy sa snažil pričiniť aj o rozvoj starostlivosti o deti v najchudobnejších častiach sveta s odôvodnením, že vraj nejde o počin mimoriadneho charakteru, navyše bez akéhokoľvek dôkazu považoval jeho konanie za možnosť zviditeľniť sa a spropagovať seba alebo nejaký ďalší subjekt. Rovnako okresný súd jednoducho jeho aktívne konanie smerujúce k záchrane ľudského života postavil do pozície bežného fungovania a povinnosti každého jednotlivca.

V neposlednom rade prvostupňový súd žiadnym spôsobom neprihliadol ani na jeho pracovné aktivity v rokoch 2016 - 2020, ktorými sa významnou mierou podieľal na zabezpečovaní bezpečnosti štátu. Ním uvedené skutočnosti prvostupňový súd v napadnutom uznesení nevnímal komplexne na účely posúdenia splnenia podmienok vzorného správania podľa ust. § 92 ods. 3 Tr. zák., ale každú z nich posudzoval a vnímal izolovane. V Trestnom zákone nie je uvedené, že by mal odsúdený svoju nápravu preukázať akýmsi jedným a samostatným „extraordinárnym činom“ ani „neštandardným činom“ a nič také neuvádza ani judikatúra, a to ani konkrétna judikatúra citovaná prvostupňovým súdom. Zároveň platí, že ani súdna prax súdov I. republiky nevyžaduje splnenie takejto podmienky, akú naznačuje konajúci súd (napr. rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2Nt/3/2022, rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Nt/45/2022, rozsudok Okresného súdu Brezno sp. zn. 3Nt/17/2020, rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 7Nt/7/2020). Mal za to, že skutočnosti ním popísané sa v súhrne obvyklému riadnemu životu istým spôsobom vymykajú a podmienky na zahľadanie odsúdenia podľa § 93 ods. 3 Tr. zák. preto napĺňajú. Záverom uviedol, že konajúci súd ho nevyzval na doplnenie žiadosti o zahľadanie odsúdenia, ak chcel mať určitú skutočnosť overenú pre účely riadneho a spravodlivého rozhodnutia v zmysle uznesenia sťažnostného súdu sp. zn. 3Tos/59/2023 zo dňa 07.06.2023, ktorým sa podľa jeho názoru neriadil, pričom dostatočne nevyhodnotil aj ďalšie skutočnosti ním uvedené v sťažnosti zo dňa 26.04.2023, vo vzťahu ku ktorým mu sťažnostný súd uložil povinnosť sa s nimi vysporiadať. Navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil.

Okresný prokurátor vo vyjadrení k sťažnosti odsúdeného uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za správne a zákonné, preto jeho sťažnosť navrhol ako nedôvodnú zamietnuť.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd nadriadený, zistil, že sťažnosť podal odsúdený ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bola prípustná. Následne preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 22.02.2023 odsúdený požiadal o zahľadanie odsúdenia rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2T/33/2002 zo dňa 25.05.2010 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2To/13/2010 zo dňa 15.03.2011.

Krajský súd po preskúmaní odpisu registra trestov odsúdeného zistil, že v ňom má 3 záznamy. Zahladené má odsúdenia, resp. sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený, vo veciach vedených Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 3T/457/1994 a Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 4T/2/1999.

Doposiaľ nezahladené tak má odsúdenie rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2T/33/2002 zo dňa 25.05.2010 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2To/13/2010 zo dňa 15.03.2011, bol odsúdený uznaný vinným zo spáchania trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku v znení neskorších predpisov, trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku v znení neskorších predpisov a trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku v znení neskorších predpisov, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do III. Nápravno-výchovnej skupiny.

Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 3PP/123/2014 zo dňa 12.09.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Tos/215/2014 zo dňa 09.12.2014 bol odsúdený podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody s určením skúšobnej doby v trvaní 7 rokov. Pretože prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava nesúhlasil s osvedčením odsúdeného v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia z dôvodu, že bol počas skúšobnej doby desaťkrát priestupkovo postihnutý, nariadil súd verejné zasadnutie na rozhodnutie o (ne)osvedčení sa odsúdeného na deň 14.09.2022, ktoré bolo odročené na deň 21.10.2022, následne na deň 16.11.2022 a ďalej na 05.12.2022. Na verejnom zasadnutí dňa 05.12.2022 bolo konštatované nespĺnenie procesných podmienok na jeho vykonanie s tým, že o osvedčení, resp. neosvedčení sa má rozhodnúť do 09.12.2022. Napokon došlo k osvedčeniu odsúdeného zo zákona dňa 09.12.2022.

Krajský súd pripomína, že vo veci už rozhodoval, keď uznesením sp. zn. 3Tos/59/2023 zo dňa 07.06.2023 zrušil prvé uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Nt/12/2023 zo dňa 18.04.2023 a uložil mu, by vo veci znovu konal a rozhodol.

Podľa § 92 ods. 1 písm. a) Tr. zák., súd môže zahliadiť odsúdenie, ak odsúdený viedol po výkone alebo odpustení trestu, alebo po premlčaní jeho výkonu riadny život nepretržite po dobu najmenej desať rokov, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody prevyšujúci päť rokov.

Podľa § 92 ods. 3 Tr. zák., ak odsúdený preukázal po výkone alebo odpustení trestu alebo premlčaní jeho výkonu svojim vzorným správaním, že sa napravil, môže súd zahliadiť odsúdenie na žiadosť odsúdeného i pred uplynutím doby uvedenej v odseku 1.

Podľa § 92 ods. 4 Tr. zák., doba uvedená v odseku 1 sa v prípade, že sa u podmienčne prepusteného a podmienčne prepusteného s dohľadom má za to, že trest bol vykonaný dňom, keď odsúdený bol podmienčne prepustený, spravuje dĺžkou skutočného výkonu trestu. Ak bol trest zmiernený rozhodnutím prezidenta I. republiky, spravuje sa dĺžkou trestu takto zmierneného.

Uznesenie okresného súdu, ktorým bolo rozhodnuté o zamietnutí žiadosti odsúdeného o zahľadanie odsúdenia je správne a zákonné, a za také možno považovať aj jeho odôvodnenie, preto sa s ním krajský súd stotožnil a v podrobnostiach naň poukazuje na stranách č. 5 až 8.

V trestnej veci Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2T/33/2002 bol odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody do 09.12.2014 (so započítaním doby výkonu väzby od 17.10.2000 do 10.01.2001 a od 20.02.2001 do 26.11.2005), kedy bol podmienčne prepustený a v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia sa osvedčil. Okresný súd správne ustálil, že desaťročná doba zahľadania odsúdenia u podmienčne prepusteného začala plynúť dňa 09.12.2014 a skončí dňa 09.12.2024.

Odsúdený podal žiadosť o zahľadanie odsúdenia pred uplynutím vyššie uvedenej doby. Zákon v ustanovení § 92 ods. 3 Tr. zák. pripúšťa zahľadanie odsúdenia na žiadosť odsúdeného aj pred uplynutím vyššie uvedenej doby za podmienky, ak odsúdený svojim vzorným správaním preukázal, že sa napravil. Ide o fakultatívnu možnosť súdu a je potrebné zdôrazniť, že pre uvedený postup sa vyžaduje viac, ako len nezávadné správanie odsúdeného po výkone trestu, ktoré zodpovedá pojmu riadny život. Odsúdený je síce predsedom výboru zástupcov vlastníkov bytov a nebytových priestorov, obdaroval africké siroty športovými dresmi či loptami, mal pomôcť pri záchrane ľudského života pri dopravnej nehode, je zamestnaný a vedie usporiadaný rodinný život, avšak uvedené skutočnosti nie je možné hodnotiť ako také, ktoré sa výraznejšie vymykajú z obvyklého spôsobu života vedeného bežným občanom, ktorý sa nedopúšťa protiprávneho konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa preto krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, že uvedený spôsob života odsúdeného síce je potrebné hodnotiť

pozitívne, avšak v súčasnosti ho nie je možné označiť za vzorné správanie v zmysle § 92 ods. 3 Tr. zák., a to aj s poukazom na charakter trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený. Nad rámec uvedeného možno konštatovať, že odsúdený po výkone trestu odňatia slobody ani nevedol riadny život (hoci tato skutočnosť nie je v danom prípade rozhodujúca), keďže z lustrácie Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že za posledných päť rokov sa dopustil 16 priestupkov, predovšetkým proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, za ktoré mu boli uložené pokuty od 10,- Eur do 380,- Eur a v dvoch prípadoch napomenutie. Spáchané priestupky pritom tiež svedčia o jeho správaní a prístupe k dodržiavaniu platných právnych predpisov.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Z uvedených dôvodov senát krajského súdu sťažnosť odsúdeného v súlade s citovaným ustanovením ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.